

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:
BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 16, tel. 17-20; KATOWICE, Al. 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 104-99 i 105-00; LWÓW, Akademicka 11, tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 121, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Fredry 8, tel. 28-57, 28-58; TORUŃ, Pl. Bankowy 2, tel. 12-63; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 6-74, 17-85 i 18-75.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 92. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lutego 1939 r. Nr AA. 17g. 288.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

92.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 28 lutego 1939 r. Nr AA. 17g. 288.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 603) niniejszym odbiera debiet komunikacyjny niżej wymienionym drukom i zakazuje ich rozpowszechniania na obszarze Państwa:

- 1) kalendarzowi ściennemu na r. 1939-y p. t. „1918 listopada”, wydanemu w języku ruskim w U. S. A.;
- 2) kalendarzowi ściennemu na r. 1939-y p. t. „Za Ukrainą”, wydanemu w języku ruskim w U. S. A.

Dyrektor Departamentu:
(—) Michałowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

W związku z wyborem J. Em. ks. kardynała Pacelli na Papieża, Pan Prezydent Rzeczypospolitej wysłał do Jego Świątobliwości Ojca Świętego Piusa XII-go następującą depezę:

„Dowiadując się z głębokim wzruszeniem, że Wasza Świątobliwość został powołany łaską Najwyższego na Tron Piotrowy, spieszę złożyć u stóp Tronu Waszej Świątobliwości uczucia najgłębszej czci i synowskiego oddania Polski zawsze wiernej i przywiązanej do Kościoła. Wraz z całym narodem polskim składam gorące życzenia chwały i długiego panowania apostolskiego Waszej Świątobliwości.

(—) Ignacy Mościcki“.

—oOo—

Z General. Insp. Sił Zbrojnych.

W związku z wyborem Ojca Świętego Piusa XII-go, P. Marszałek Polski E. Śmigły-Rydz skierował na ręce Jego Eminencji kardynała sekretarza stanu następujący telegram:

„Proszę Waszą Eminencję o złożenie w moim imieniu u tronu Jego Świątobliwości moich oraz całej armii polskiej życzeń szczęścia Najwyższego Pasterza i wielkości jego dzieła apostolskiego. (—) Śmigły-Rydz“.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

P. Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski wysłał na ręce Jego Em. kardynała sekretarza stanu depezę następującej treści:

„Proszę Waszą Eminencję o złożenie u Tronu Arcypasterza mego głębokiego hołdu, pełnego najwyższej czci i najgorętszych życzeń, które składam wraz z Rządem Polskim, szczęścia oraz chwały panowania apostolskiego Jego Świątobliwości. (—) Sławoj Składkowski“.

W dniu wczorajszym odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprezesa Rady Ministrów inż. E. Kwiatkowskiego i w obecności P. Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów.

Komitet Ekonomiczny omówił sprawę uruchomienia robót publicznych w roku bieżącym, postanawiając, że roboty te rozpoczęte zostaną 10-go marca. Podjęcie tych robót, na które asygnowane

będą w ramach ustalonego planu kredyty inwestycyjne, uruchomione przez Ministerstwo Skarbu, kredyty Funduszu Pracy i własne środki resortów — wpłynie na zwiększenie obrotów gospodarczych i zatrudnienia oraz na spadek cyfry zarejestrowanych bezrobotnych, która to cyfra poczęła już w ostatnich dniach zmniejszać się w związku z rozwijaniem się robót prywatno-gospodarczych.

Następnie Komitet Ekonomiczny powziął uchwałę w sprawie organizacji zatrudnienia bezrobotnych na robotach prowadzonych, bądź finansowanych przez organa państwowe, związki samorządowe oraz inne instytucje publiczno-prawne. Postanowiono, że całokształt akcji zatrudnienia spoczywać będzie w rękach Funduszu Pracy. Uchwała przewiduje, że w ośrodkach o większym napięciu bezrobocia część bezrobotnych, w razie niemożności zatrudnienia ich na miejscu, będzie mogła być przemieszczana do robót, prowadzonych poza miejscem ich stałego zamieszkania. Zasadniczą intencją uchwały jest dążenie do zatrudnienia na robotach publicznych przede wszystkim zarejestrowanych bezrobotnych; jednak w ośrodkach o umiarkowanym napięciu bezrobocia lub na terenach, gdzie nie ma bezrobocia zarejestrowanego, będzie dopuszczana do pracy w miarę zapotrzebowania również ludność miejscowa nierejestrowana w biurach Pośr. Pracy, w pewnym stosunku procentowym do bezrobotnych, zakwalifikowanych przez biura Funduszu Pracy. Uchwała reguluje ponadto sprawę systemu plac akordowych na robotach publicznych, postanawiając, że stawki akordowe powinny być obliczane w ten sposób, by osiągnąć na podstawie akordów, w ramach ośmiogodzinnego dnia pracy, przeciętny dzienny zarobek wynosił więcej, niż dzienna płaca przy wynagrodzeniu za godzinę. Uchwała przewiduje również zamieszczanie w ogólnych warunkach przetargu na wykonywanie robót, zleconych przez organa państwowe, związki samorządowe oraz inne instytucje publiczno-prawne, klauzuli o obowiązku zatrudniania bezrobotnych zakwalifikowanych i skierowanych przez publiczne biura Pośrednictwa Pracy.

W dalszym ciągu posiedzenia Komitet Eko-

nomiczny zatwierdził umowę, zawartą między Monopolem Spirytusowym i przemysłem naftowym, dotyczącą odbioru w roku 1939 przez przemysł naftowy spirytusu odwodnionego na cele mieszanek spirytusowo-benzynowych, oraz rozpatrzył szereg spraw bieżących.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

P. Minister Spraw Zagranicznych J. Beck przesłał J. Em. kardynałowi sekretarzowi stanu następujący telegram:

„Proszę Waszą Eminencję o złożenie u tronu Jego Świątobliwości najgorętszych życzeń wielkości i pomyślności Jego panowania wraz z najgłębszymi wyrazami czci i głębokiego przywiązania. (—) Józef Beck“.

W dniu wczorajszym nastąpiła wymiana dokumentów ratyfikacyjnych układu między Rzeczpospolitą Polską i republiką Łotewską w sprawie polskich robotników rolnych sezonowych i innych, podpisanego w Rydze dnia 29 października 1938 r.

Powyższej wymiany dokonali ze strony Polski P. Jan Szembek, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, ze strony zaś Łotwy p. Ludwigs Ekis, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny republiki Łotewskiej w Warszawie.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

P. Minister W. R. i O. P. prof. dr Wojciech Świątosławski przyjął w dniu wczorajszym delegację rodziców studentów polskich z Gdańska, oraz delegację Związku inżynierów polskich w Gdańsku, które w związku ze znanymi wypadkami przedstawiły sprawę studentów Polaków, studiujących na politechnice gdańskiej.

P. Minister W. R. i O. P. oświadczył, że pozostaje w stałym kontakcie z P. Ministrem Spraw Zagranicznych i informowany jest o przebiegu prowadzonych rozmów z Senatem gdańskim.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Na 19-y posiedzeniu plenarnym Sejmu z dn. 2 b. m. w czasie dyskusji nad projektem ustawy o inwestycjach P. Wiceprezes Rady Ministrów i Minister Skarbu inż. Eugeniusz Kwiatkowski wygłosił następujące przemówienie:

„Wysoki Sejmie.

Wyjaśnienia moje, dotyczące planu inwestycyjnego na okres pierwszego trzy-lecia oraz sposobu sfinansowania tych wydatków przedstawiłem szczegółowo na posiedzeniu Komisji Inwestycyjnej w dn. 15 lutego. Streszczenie głównych argumentów zostało opublikowane dostatecznie ściśle w prasie fachowej, to też nie mam potrzeby powtarzania tych stwierdzeń czy uzasadnień.

Natomiast w stosunku do toczącej się dyskusji publicznej w parlamencie i poza parlamentem a dotyczącej tak kapitalnego zagadnienia, jak wielkie roboty publiczne i inwestycje — można dorzucić garść dodatkowych informacji i uzupełnień, ważnych, aby decyzje Sejmu opierały się na materiale całkowicie autentycznym i ścisłym.

Przed wszystkim więc powracając wciąż w dyskusjach te postulaty inwestycyjne i te potrzeby finansowe, które od dwu lat tak umiejętnie i tak szeroko formułuje publicystyka polska. Nie wydaje mi się, by jakkolwiek problemat inwestycyjny, nakładowy, uszedł uwagi naszej prasy, tak, że dyskusję postulatową możnaby niezwykle skrócić, odwołując się do tych licznych referatów szczegółowych, zarejestrowanych i ponumerowanych z całą sumiennością w Min. Skarbu a przedstawiających potrójną mozaikę programów — regionalną, rzeczową i finansową.

Istnieją więc drukowane i obszerne materiały, np. p. tyt.: „Upośledzenie inwestycyjne województw zachodnich” — lub — „Zapomniane Wilno” lub — „Wilno zyska, a co dostanie Śląsk”. Istnieją postulaty rzeczowe p. tyt. np. „445 miast czeka na wodociągi”, lub — „Kiedy nastąpi po-

skromienie złościcy - Wisły?”, lub bardziej optymistycznie — „Na wszystko są pieniądze, a co będzie z dziećmi i szkołami?”. A wreszcie i od strony finansowej wskazówki: postulaty wahają się w dość szerokich granicach, od radosnych np.: „Przez bank inwestycyjny do bogactwa całego narodu” — przechodzą do umiarkowanych, np. p. t. „O plan finansowania inwestycji prywatnych”, następnie do coraz ciemniejszych dySSERTacji, j. np. „Inwestycje publiczne nie sprzyjają odrodzeniu rynku prywatnego emisyjnego” lub po prostu — „Schodzimy na dziady” etc.

Gdyby doskonałe sformułowanie postulatów było równoznaczne z możliwością jego realizacji, byłibyśmy oddawna już jednym z bogatszych w Europie społeczeństw.

Przełóżając diariusze starych sejmów polskich — z 16 i 18 wieku, stwierdzamy łatwo, że nie tylko zakonserwowaliśmy znacznie więcej słów i doskonałych sformułowań, niż majątku narodowego, grabionego wciąż przez nieprzyjaciół, ale zarazem — już przed stuleciami konstatujemy istniejącą rozpiętość, dysproporcję pomiędzy postulatami i rzeczywistością.

Zarówno sprawa obiegu pieniężnego i wartości monety, jak i zagadnienie uprzemysłowienia kraju, jak kwestia kredytu państwowego i prywatnego, a w szczególności rolniczego, jak sprawa uporządkowania dróg wodnych i lądowych, zabezpieczenia handlu morskiego, dostarczenia środków na armię i politykę zagraniczną, na wymiar sprawiedliwości i oświatę, to były sprawy, które wywoływały krytykę i formułowanie postulatów pod adresem państwa i Rządu. I choć rola ówczesnego państwa w życiu jednostek i zbiorowości była w stosunku do roli dzisiejszej znikomą, to jednak postulaty te powtarzają się uporczywie na przestrzeni wielu generacji, gdyż nie mogły doczekać się pozytywnego rozwiązania.